

ת"פ 58600/06/17 - מדינת ישראל נגד נוי בת שמואל חדד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 58600-06-17 מדינת ישראל נ' חדד(עצור

בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט ירון לוי

מדינת ישראל המאשימה:

נגד

הנאשמת: 1. נוי בת שמואל חדד

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשמת נותנת את הדין על כך שהחזיקה בבעלותה וניהלה שני בתי בושת, כפי שיפורט בהרחבה להלן.

העבירות

2. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

א. סרסרות למעשה זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (שתי עבירות);

ב. החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק (שתי עבירות);

ג. פרסום שירותי זנות, עבירה לפי סעיף 205ג לחוק (שתי עבירות);

ד. שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק (שלוש עבירות);

ה. הלבנת הון אסורה, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**");

ו. הלבנת הון אסורה, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון;

ז. פעולה ברכוש אסור, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון;

ח. השמטת הכנסה מתוך דו"ח שיש לכללה בדו"ח במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**") (ארבע עבירות);

ט. שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ארבע עבירות).

עמוד 1

העובדות

3. ואלה העובדות שעל-יסודן הורשעה הנאשמת:

אישום ראשון

א. בשנת 2011 רכשה הנאשמת נכס ברחוב יצחק שדה 36, בתל-אביב, בקומת המרתף (להלן: "**הנכס**"), בתמורה ל-618,000 ₪. הנכס מחולק ל-9 חדרים קטנים, וכן מטבחון וחדר נוסף המשמש חדר המתנה.

ב. החל מאוקטובר 2013 ועד ספטמבר 2016 (להלן: "**תקופת האישום הראשון**") הפעילה הנאשמת, ביחד עם הנאשמת 2 (להלן: "**השותפה**"), וניהלה בנכס "בית עסק" שבו סופקו שירותי מין בתשלום (להלן: "**בית הבושת ביצחק שדה**").

ג. במהלך תקופת האישום הראשון, ניהלה הנאשמת, ביחד עם השותפה, את בית הבושת ביצחק שדה, באופן הבא:

(1) הן חתמו על חוזה שכירות פיקטיבי עם הנאשם 5 (להלן: "**השוכר הפיקטיבי**"), ביוזען כי השוכר הפיקטיבי סובל מבעיות נפשיות. החוזה הציג מצג כוזב לפיו השוכר הפיקטיבי שכר את הנכס בתמורה לשכירות חודשית בסך 17,750 ₪ ואשר נועד להסתיר ולהסוות את פעילות בית הבושת ביצחק שדה.

(2) הנאשמת שילמה את החשבונות בגין תפעול בית הבושת.

(3) הן קבעו את משך פעילות בית הבושת במשך 7 ימים בשבוע, בשתי משמרות יומיות.

(4) הן קבעו את שעות המשמרות, וארגנו את המשמרות באופן שהורה מתי תגיע כל אישה לבית הבושת לשם קיום יחסי מין בתשלום.

(5) הן ניהלו את המקום כך שבכל משמרת סיפקו בין 9 ל-3 נשים שירותי מין בתמורה לתשלום (להלן: "**האתנן**").

(6) הן ניהלו את המקום כך שכל אישה סיפקה שירותי מין לבין 2 ל-25 לקוחות בכל משמרת.

(7) הן הורו לכל אישה לגבות מכל לקוח אתנן של 250 ₪, עבור פרק זמן של עד 30 דקות.

(8) בהנחייתן, מתוך האתנן ששולם לבית הבושת, הותרה כל אישה סך של 125 ₪ (מחצית האתנן) לפקידות.

(9) הן שכרו מאבטחים לבית הבושת ושילמו להם שכר בהיקף של מאות שקלים לכל משמרת.

(10) הן ארגנו את משמרות הפקידות שסייעו בניהול בית הבושת ושכרו פקידות חדשות לעבוד בבית הבושת.

(11) הן חיפשו ומצאו נשים חדשות שיספקו שירותי זנות בבית הבושת. הנאשמת הדריכה את הנשים

הללו, לגבי האופן בו בית הבושת מתנהל.

ד. הנאשמת, ביחד עם השותפה, פרסמה את שירותי המין שניתנו בבית הבושת, באתרי אינטרנט ייעודיים, וכן באמצעות כרטיסי ביקור שהונחו על רכבים חונים, על ידי מחלקי כרטיסים. הן שכרו את מחלקי הכרטיסים ושילמו להם עבור חלוקת הכרטיסים.

ה. בין ספטמבר 2013 לבין 15.9.16 קיבלה הנאשמת, ביחד עם השותפה, בבית הבושת ביצחק שדה, אתנן בסכום כולל של 10 מיליון ₪, מלקוחות שירותי הזנות.

ו. במטרה להסוות את הפעילות העבריינית בבית הבושת ועל מנת להסתיר את מעורבות הנאשמת והשותפה, ואת מקור הכנסתן, הנובע מעבירות הסרסרות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות כמפורט לעיל, שילמו הנאשמת והשותפה לשוכר הפיקטיבי, סך של כ-500 ₪ ולהסוות את בעלותן של הנאשמת והשותפה על בית הבושת, הן הדריכו את הנשים המספקות שירותי מין בבית הבושת והפקידות למסור בכזב, במקרה של חקירה עתידית, כי השוכר הפיקטיבי הוא בעל בית הבושת ומנהלו, הגם שידעו כי עובדה זו אינה נכונה.

ז. בנוסף, לשם שיבוש חקירות משטרתיות על המקום, הנחתה הנאשמת את הפקידות להסתיר את רשימת כניסות הלקוחות כשמגיעה המשטרה ולטעון בכזב בחקירות כי בית הבושת משמש להשכרת חדרים.

ח. הנאשמת והשותפה העסיקו מנהלת ופקידות אשר סייעו להן בניהולו השוטף של בית הבושת ביצחק שדה, ובין היתר: ענו לטלפונים ונתנו הסברים ללקוחות, שכללו תיאור המקום, תיאור הנשים ותשלום האתנן הנדרש; ניהלו רישומים של הלקוחות, צלצלו בפעמון שהותקן בחדרים כשחלפו 20 דקות ובסיום, אספו את האתנן מהנשים; היו בקשר עם מחלקי הכרטיסים, עם שירותי המכבסה ועם המאבטחים, ושילמו להם; דיווחו לנאשמת ולשותפה על כמות הלקוחות במשמרות בהן נמצאה וכן על סך ההכנסות מול סך ההוצאות, עבור כל יום שבו היה בית הבושת פתוח; אספו בסיום המשמרת את האתנן במעטפה והעבירוהו לנאשמת ולשותפה.

ט. בית הבושת ביצחק שדה פעל כך עד ליום 15.9.16, עת הוצא צו סגירה שיפוטי על ידי בית משפט השלום בתל אביב-יפו.

אישום שני

א. בסוף שנת 2012 רכש נאשם 3 (להלן: "**הבעלים**") את הנכס ברחוב טברסקי 4 בתל-אביב בקומה 2 (להלן: "**הנכס ברח' טברסקי**"), בתמורה ל- 800,000 ₪. אף שנאשם 3 הוא הבעלים הרשום היחיד, סמוך לאחר מכן חתם נאשם 3 על תצהיר לפיו הוא והנאשמת שותפים בזכויות על הנכס ברח' טברסקי. בשנת 2013 העביר נאשם 3 את הבעלות הרשמית על הנכס ברח' טברסקי על שם השותפה, ללא תמורה. הנכס ברח' טברסקי מחולק ל-7 חדרים קטנים, מטבחון ושני חדרי המתנה.

ב. החל מינואר 2015, או סמוך לכך ועד 12.6.17 (להלן: "**התקופה**") הפעילו

הנאשמת והשותפה, וניהלו בנכס, בית בושט בו סופקו שירותי מין בתשלום (להלן: "**בית הבושט בטברסקי**"), בסיועו של נאשם 3.

ג. במהלך התקופה ניהלו הנאשמת והשותפה את בית הבושט בטברסקי, בסיועו של נאשם 3, באופן הבא:

- 1) ב-1.4.14, חתמה השותפה על חוזה שכירות פיקטיבי עם השוכר הפיקטיבי המציג מצג כוזב לפיו הוא שוכר ממנה את הנכס בתמורה לסך של 19,500 ₪ לחודש. הנאשמת והשותפה החתימו את השוכר הפיקטיבי ביוזען כי הוא אדם הסובל מבעיות נפשיות, וזאת על מנת להסוות את מקור הכנסתן הנובע מעבירות הסרסרות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות כמפורט באישום זה. בתמורה שילמו הנאשמת והשותפה לשוכר הפיקטיבי סך של 500-1,000 ₪ לחודש, וכן אפשרו לו לקבל שירותי מין מהנשים ללא תשלום.
- 2) ב-1.9.16, החתימה השותפה, בידיעת הנאשמת, את פלונית ואת אלמונית על חוזה שכירות פיקטיבי, המציג מצג כוזב לפיו שתי הנשים שכרו את המקום בתמורה לסך של 19,500 ₪ בחודש מהשותפה. לאחר החתימה, התחרטה אלמונית וביקשה לסגת מהחתימה. בעקבות זאת, החתימה השותפה, בידיעת הנאשמת את פלונית ואת אלמונית (להלן: "**השוכרות הפיקטיביות**"), שתי נשים שסיפקו שירותי מין בבית הבושט בטברסקי, על חוזה שכירות פיקטיבי, המציג מצג כוזב לפיו שתי הנשים שכרו את המקום, תמורת סך 19,500 ₪, מהשותפה.
- 3) השותפה שילמה את החשבונות בגין תפעול המקום, בידיעת הנאשמת.
- 4) הנאשמת והשותפה ארגנו את המשמרות, והורו על שעות המשמרות, באופן שקבעו מתי תגיע כל אישה לבית הבושט בטברסקי, לשם קיום יחסי מין בתשלום.
- 5) הנאשמת והשותפה קבעו את משך פעילות בית הבושט בטברסקי במשך 7 ימים בשבוע, בשתי משמרות יומיות.
- 6) הנאשמת והשותפה ניהלו את המקום כך שבכל משמרת סיפקו בין 3-9 נשים שירותי מין בתמורה לתשלום ("**האתנן**").
- 7) הנאשמת והשותפה ניהלו את המקום כך שכל אישה סיפקה שירותי מין לבין שניים ל-25 לקוחות בכל משמרת.
- 8) בהוראת הנאשמת והשותפה, כל אישה גבתה מכל לקוח אתנן בסך 250 ₪, עבור פרק זמן של עד 30 דקות.
- 9) בהנחיית הנאשמת והשותפה, מתוך האתנן ששולם לבית הבושט בטברסקי, הותרה כל אישה סך של 125 ₪ (מחצית האתנן) לפקידות, עבור הנאשמת והשותפה.
- 10) הנאשמת והשותפה התקשרו לעיתים קרובות לבית הבושט לוודא מי מהנשים הגיעה. הנאשמת נזפה במאחרות והתקשרה לנשים שלא הגיעו במטרה לזרז אותן. הנשים שלא הגיעו היו אמורות להודיע על כך לשותפה.
- 11) הנאשמת והשותפה שכרו מאבטחים לבית הבושט בטברסקי ושילמו להם שכר יומי של מאות

שקלים.

12) הנאשמת והשותפה ארגנו את משמרות הפקידות שסייעו בניהול בית הבושת בטברסקי ושכרו פקידות חדשות לעבוד בבית הבושת.

13) הנאשמת והשותפה היו אחראיות על פתרון סכסוכים בין הפקידות או הנשים שפעלו בבית הבושת בטברסקי.

14) הנאשמת והשותפה ביררו מספר פעמים ביום אודות הפדיון היומי.

15) הנאשמת והשותפה חיפשו ומצאו נשים חדשות שיספקו שירותי זנות בבית הבושת בטברסקי, והדריכו את הנשים הללו.

16) הבעלים הגיע לאסוף את הפדיון היומי ולחלקו בינו ובין הנאשמת.

ד. לאחר סגירת בית הבושת ביצחק שדה, על פי צו בית המשפט, עברו הנשים שסיפקו שירותי מין וחלק מהפקידות, לבית הבושת בטברסקי, ועל הדלת של הנכס ביצחק שדה הותר שלט המפנה את הלקוחות לבית הבושת בטברסקי.

ה. במהלך התקופה בין ינואר 2015 ל-12.6.17, הפיקו הנאשמת והשותפה, מניהול בית הבושת בטברסקי, אתנן בסך של 10 מיליון ₪, שניתן מלקוחות שירותי הזנות.

ו. בנוסף, הנאשמת והשותפה פרסמו את שירותי המין שניתנו בבית הבושת בטברסקי, בהיקף נרחב, באתרי אינטרנט וכן באמצעות כרטיסי ביקור שהונחו על רכבים חונים על ידי מחלקי כרטיסים, שחילקו את הכרטיסים, מספר פעמים ביום. את מחלקי הכרטיסים שכרו הנאשמת והשותפה, ששילמו להם עבור חלוקת הכרטיסים.

ז. במטרה להסוות את הפעילות העבריינית בבית הבושת בטברסקי ועל מנת להסתיר הקשר אל הנאשמת ואל השותפה, ואת מקור הכנסתן הנובע מעבירות הסרסרות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות כמפורט לעיל, החתימה השותפה, בידעת הנאשמת, את השוכרות הפיקטיביות על חוזה פיקטיבי כמתואר לעיל. בנוסף, במטרה לשבש את עבודת המשטרה ולהסוות את בעלותן של הנאשמת והשותפה על בית הבושת, הדריכו הנאשמת והשותפה את הנשים המספקות שירותי מין בבית הבושת, להציג מצג כוזב, במקרה של חקירה עתידית, לפיו הן מנהלות את עצמן ואוספות סך של 60-70 ₪ בכל משמרת, עבור תשלום חשבונות ושכירות המקום.

ח. הנאשמת והשותפה העסיקו מנהלת ופקידות אשר סייעו להן בניהולו השוטף של בית הבושת בטברסקי, ובין היתר: ענו לטלפונים ונתנו הסברים ללקוחות, שכללו תיאור המקום, תיאור הנשים והתשלום הנדרש; פתחו את הדלת ללקוחות; ניהלו רישומים של הלקוחות, צלצלו בפעמון שהותקן בחדרים כשחלפו 20 דקות ובסיום, אספו את האתנן מהנשים; הדריכו והנחו נשים שהגיעו לספק שירותי מין בבית הבושת, כיצד פועל בית הבושת; קיימו קשר עם מחלקי הכרטיסים, עם שירותי המכבסה ועם המאבטחים ושילמו להם; דיווחו על כמות הלקוחות ועל סך ההכנסות מול סך ההוצאות; אספו את הכסף במעטפה והעבירו אותו לנאשמת ולשותפה.

אישום שלישי - הלבנת הון

א. בבית הבושת ביצחק שדה, במהלך התקופה בין ספטמבר 2013 ועד 15.9.16, הפיקו הנאשמת והשותפה סך של 10 מיליון ₪, סכום שהוא "רכוש אסור" שעלה מעבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון, ומקורו בעבירות סרסרות והחזקת מקום לשם זנות לפי חוק העונשין.

בבית הבושת בטברסקי, במהלך התקופה בין ינואר 2015 ל-16.6.17, הפיקו הנאשמת והשותפה רכוש אסור בסך של 10 מיליון ₪ (להלן: "**הרכוש האסור**").

ב. בתקופה זו עשו הנאשמת והשותפה פעולות שיטתיות ועקביות במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירות, את בעלותן ברכוש ואת הפעולות הנעשות בו, לשם שימוש עתידי בו, בין היתר, בכך שהשכירו את הנכסים לאחרים, באופן פיקטיבי וכוזב, ובכך שהנחו "אנשי קש" לקחת אחריות בכזב על ניהול המקום; בכך שהנחו את הנשים שסיפקו שירותי מין בבתי הבושת להעיד כי אחר מנהל את המקום או שהן מנהלות אותו בעצמן; בכך ששילמו במזומן בלבד את כלל הוצאות בית הבושת, לרבות את שכר הנשים שעבדו במקום, התשלום עבור שירותי הפרסום והוצאות המקום דוגמת המגבות, הכול כמפורט להלן.

ג. בית הבושת ביצחק שדה:

- (1) כמתואר לעיל, הנאשמת רכשה את הנכס ביצחק שדה, לשם הפיכתו לבית בושת, בתמורה ל-618,000 ₪, שהוצאו לשם ביצוע עבירה.
- (2) לצורך הפעלת בית הבושת ביצחק שדה, ובמטרה להסתיר ולהסוות מקור הרכוש האסור בעבירה ובעלותה בו באמצעות "איש קש", חתמה הנאשמת, על חוזה כוזב בינה ובין השוכר הפיקטיבי, לפיו הוא שוכר ממנה את בית הבושת, למטרות חוקיות, וזאת בתמורה לסכום חודשי של 17,750 ₪.
- (3) הנאשמת אף הפקידה בחשבון הבנק שלה כל חודש מזומן מהאתנן שקיבלה בבית הבושת, בסך 17,750 ₪, הזהה לאמור בחוזה הפיקטיבי, מבלי לדווח לבנק את מקור הכסף. הנאשמת דיווחה בכזב לבנק, בו התנהלה חשבונה, כי היא מתפרנסת מביטוח לאומי ומכספים שנותנת לה אמה בלבד.
- (4) לאורך תקופת הפעילות המשיכו הנאשמת והשותפה לשלוט בבית הבושת ובנכס שבבעלות הנאשמת, וניהלו בעצמן את בית הבושת.
- (5) הנאשמת והשותפה שילמו לשוכר הפיקטיבי כסף בתמורה לכך שיציג מצג כוזב כלפי כל כאילו הוא בעל המקום ומנהליו. גם הנשים במקום הודרכו למסור עובדה זו.
- (6) בשל כך, הוגש נגד השוכר הפיקטיבי כתב אישום בגין עבירות על החזקת מקום לשם זנות וסרסרות ונפתחו נגדו הליכים פליליים.
- (7) הנאשמת והשותפה שילמו את הוצאות בית הבושת במזומן, בכלל זה הוצאות הפרסום, תפעול ותשלום למי שעבד בבית הבושת.
- (8) בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסוות את בעלותן ברכוש האסור ומקורו ניהול בית הבושת, הורו

הנאשמת והשותפה לנשים בבית הבושת להציג עצמן כמנהלות המקום. בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירה, הנחו הנאשמת והשותפה את הנשים בבית הבושת ביצחק שדה לומר כי מדובר בעסק של השכרת חדרים והנחו את הפקידות להחביא את רשימת הלקוחות, במטרה להסתיר את היקף ההכנסות של בית הבושת.

ד. במהלך התקופה מספטמבר 2013 ועד 15.9.16, במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור שהתקבל במזומן ובמטרה שלא יהיה דיווח לפי חוק איסור הלבנת הון, מסרה הנאשמת מידע כוזב לבנקים, בהם התנהלו חשבונותיה על ידי כך שדיווחה בכזב כי מקורות הכנסתה הם ביטוח לאומי, בשל היותה נכה, ומכספים שמוסרת לה אמה. בכך יצרה הנאשמת מצג כוזב של מקור הכנסה חוקי, לשם יצירת מצג שווא של חשבון לגיטימי, לשם ערבוב הרכוש האסור והסוואתו. זאת, ביודעה כי הכספים המופקדים בחשבון היו כספי האתנן והרכוש האסור.

ה. בית הבושת בטברסקי

- (1) כאמור לעיל, נאשם 3 רכש את הנכס בטברסקי, לשם הפיכתו לבית בושת, תמורת 800,000 ₪, שהוצאו לשם ביצוע עבירה. בהמשך, העביר הנאשם 3 את הבעלות בנכס ברח' טברסקי לשותפה.
- (2) לצורך הפעלת בית הבושת בטברסקי, ובמטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירה, באמצעות "איש קש", חתמה השותפה, בדיעת הנאשמת, ביום 1.4.14, על חוזה כוזב עם השוכר הפיקטיבי, לפיו הוא שוכר את בית הבושת, למטרות חוקיות.
- (3) בספטמבר 2016 החתימה השותפה, בדיעת הנאשמת, את פלונית ואת פלמונית על חוזה שכירות פיקטיבי, לפיו שוכרות פלונית ופלמונית את הנכס ברחוב טברסקי, בתמורה לסכום חודשי של כ-19,500 ₪. חוזה השכירות הפיקטיבי נועד להסוות את חלקן של הנאשמת והשותפה בבעלות ובניהול בית הבושת. בנוסף, הפקידה השותפה בכל חודש מזומן מהאתנן שהתקבל בבית הבושת, בסך זהה לגובה דמי השכירות שצוין בחוזה הפיקטיבי.
- (4) הנאשמת והשותפה, שילמו את הוצאות בית הבושת במזומן, בכלל זה הוצאות הפרסום, תפעול ותשלום למי שעבד בבית הבושת.
- (5) בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסוות את בעלותן ברכוש ומקורו ניהול בית הבושת, הורו הנאשמת והשותפה לנשים בבית הבושת להציג עצמן כמנהלות המקום. בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירה, הנחו הנאשמת והשותפה את הנשים בבית הבושת בטברסקי לומר כי מדובר בעסק עצמאי, שהן מנהלות את עצמן, ומשלמות עבור השכירות והחשבונות סך של 60 ₪ בלבד לכל יום. בנוסף, הנחו הנאשמת והשותפה את הפקידות להחביא את רשימת הלקוחות, במטרה להסתיר את היקף ההכנסות של בית הבושת.
- (6) בחודש אוקטובר 2012 נרכשה דירה ברחוב ביאליק 136 ברמת גן, בתמורה כוללת של כ-1,320,000 ₪. הערת אזהרה על הדירה נרשמה על שם אם הנאשמת ביום 8.12.15. הנאשמת העבירה סכום של 450,000 ₪ לאמה, לטובת רכישת הדירה.

(7) כחלק מהפעולות ברכוש אסור שביצעה הנאשמת, השתמשה הנאשמת ברכוש אסור לשם רכישת רכב מסוג "ג'יפ קרייזלר" שנת 2017, בסך של כ-300,000 ₪. הנאשמת השתמשה למימון הרכישה בהלוואה שנלקחה על שמה ועל שם אמה, בסך של כ-170,000 ₪, שאותה השיבה הנאשמת בין היתר מהרכוש האסור.

אישום רביעי - אישום מס

- א. באישום זה, העסק ביצחק שדה והעסק בטברסקי, יכנו להלן: "**העסקים**".
- ב. במהלך שנות המס 2013-2015, דיווחה הנאשמת בדוחות שהגישה לרשויות המס על הכנסותיה, כך שדיווחה על הכנסות בשנת 2013 בסך 150,000 ₪; בשנת 2014 בסך 192,000 ₪ ובשנת 2015 בסך 192,000 ₪. מדו"חות אלו השמיטה הנאשמת את הכנסותיה מהעסקים.
- ג. כמפורט באישום הראשון, בתקופה הרלוונטית, במסגרת עסקן ומעיסוקן כמנהלות ביצחק שדה, הפיקו הנאשמת והשותפה מהעסק ביצחק שדה, הכנסות בסך של 10 מיליון ₪.
- ד. כמפורט באישום השני, בתקופה הרלוונטית, במסגרת עסקן ומעיסוקן כמנהלות העסק בטברסקי, הפיקו הנאשמת והשותפה מהעסק בטברסקי, הכנסות בסך של 10 מיליון ₪.
- ה. בכל אחת משנות המס בתקופה הרלוונטית לאישום, במזיד, בכוונה להתחמק ממס, השתמשו הנאשמת והשותפה במרמה וערמה ופעלו בתחבולות כדלקמן:
- (1) לא הודיעו לפקיד השומה על פתיחת העסקים, כנדרש לפי סעיף 134 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**");
 - (2) לא ניהלו ספרים, פנקסי חשבונות, ורשומות כדין על הכנסותיהם הנובעות מהעסקים או הכנסותיהם הנובעות מעיסוקם כמנהלים ולא הוציאו חשבונית ו/או קבלות;
 - (3) השכירו את בתי העסק באופן פיקטיבי לאנשים אחרים, שילמו את ההוצאות בגין הפרסום, המגבות, המאבטחים במזומן, באמצעות אנשי ביניים, הנאשמת והשותפה הנחו את מנהלת המקום, הפקידות והנשים שסיפקו שירותי מין בבית העסק להעיד כי אחר מנהל המקום, או שהן התארגנו עצמאית ולהימנע מלמסור את שמותיהן למשטרה.
 - (4) העלימו את הכנסותיהן מהעסקים כמפורט בתת סעיפים ג' ו-ד' לעיל.

אישום חמישי - שיבוש

- א. ביום 23.11.2014 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום המייחס לה עבירה של השכרת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 205 לחוק. כתב האישום מתנהל במסגרת הליך **ת"פ 16574-01-15 מדינת ישראל נ' שירי ואח' בבית המשפט השלום בתל אביב יפו**, בפני כב' השופט מלמד (להלן: "**ההליך הפלילי** ו/או **ההליך**").
- ב. כתב האישום כלל עדי תביעה, ובהם גם ארבע עשרה נשים, אשר סיפקו שירותי מין

לאורך התקופה המתוארת בכתב האישום בבית הבושת ביצחק שדה.

ג. ביום 8.6.2016 ניתנה החלטה על ידי כב' סגן הנשיא צחי עוזיאל, כי ההליך ייקבע לשמיעת ראיות בתאריכים 1.1.17 ו-8.1.17.

ד. במועד סמוך לתחילת מועדי העדות, וביודעה כי יש עדים העתידים להיות מוזמנים לעדותם בבית המשפט, יצרה הנאשמת קשר עם עדים בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בדרך של סיכול הזמנתם של עדים והעלמת ראיות.

ההליכים

4. כתב האישום הוגש נגד הנאשמת, יחד עם השותפה (הנאשמת 2), הבעלים של בית הבושת בטברסקי (הנאשם 3), השוכר הפיקטיבי (הנאשם 5) והפקידות (נאשמות 4, ו-6 עד 9).

ההליכים בעניינו של הנאשם 5 הופסקו בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969.

נאשמות 6 עד 9 הודו, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב. שגיא, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, ודין נגזר.

נאשמת 4 הודתה, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב. שגיא, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, וגזר דינה עתיד להינתן ביום 12.9.18.

עניינה של הנאשמת הופרד מעניינם של הנאשמים 2 ו-3.

גזר דין זה מתייחס לנאשמת בלבד.

הסדר-הטיעון

5. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום, והוסכם כי ב"כ הצדדים יעתרו במשותף להשית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרה, מאסר מותנה, וקנס בסך 50 אלף ₪ או מאסר תמורתו.

עוד הוסכם שייקבע מועד נדחה לריצוי מאסר הנאשמת - תוך שישה חודשים ממועד מתן גזר הדין.

ב. תינתן לנאשמת הזדמנות, בתוך 4 חודשים ממתן גזר הדין, לפדות את הנכס ברחוב יצחק שדה בסכום של 720,000 ₪, שיחולטו לטובת קרן החילוט. אם לא תפדה הנאשמת את הנכס, יחולט הנכס, חלף הסכום האמור.

יחולטו הסכומים הבאים: סך 14,220 ₪ במזומן שנתפס בידי הנאשמת; סך 20,963 ₪ שנתפסו בחשבון הבנק שלה בבנק לאומי, סניף גורדון, מס' ח-ן 225501/05 ויתרת הסכום שנותרה לאחר מכירת רכב הקרייזלר מ.ר. 80-448-80.

הטיעונים לעונש

6. ב"כ הצדדים ביקשו במשותף לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשמים את העונשים שהוסכמו בגידור.

7. לטענת ב"כ המאשימה, העונש המוסכם מתיישב עם רמת הענישה הנוהגת, בעבירות דומות ובנסיבות דומות. לפי הטענה, מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל. במסגרת המתחם, טען ב"כ המאשימה כי יש למקם את עונשה של הנאשמת ברף התחתון, זאת, לאור מצבה הרפואי המורכב; היעדר עבר פלילי רלוונטי; הודאתה וחרטתה; החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי כתוצאה מן ההודאה; רמת הענישה הנוהגת במקרים דומים; והענישה הכלכלית המשמעותית לה הסכימה הנאשמת - חילוט בסך כולל המתקרב ל-900,000 ₪.

8. הסניגור המלומד, עו"ד קבלר, הדגיש אף הוא את החסכון המשמעותי בזמן שיפוטי כתוצאה מהודאת הנאשמת, וכן את נסיבותיה האישיות הקשות: מצבה הרפואי המורכב, ובמיוחד, היותה חולה במחלה מסכנת חיים, ממנה נפטרו אביה ואחיה (כמפורט בחוות דעת רפואית מטעם ההגנה (נ/2) ובאסופת המסמכים הרפואיים (נ/3)); הרקע המשפחתי והחברתי הקשה בו גדלה; השתייכותה בעבר לחברה שולית, עם רקע של שימוש בסמים ושל זנות; היותה אם לשני פעוטות. עוד הדגיש הסניגור את מעצרה הארוך, את העובדה שלא הביאה מי מהנשים לזנות ושהיחס לנשים בבתי הבושת, על פי הטענה, היה טוב.

9. הנאשמת, בדברה האחרון - אותו הגישה בכתב לבית המשפט - תיארה את נסיבות חייה הקשות שהובילו לביצוע העבירות, נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה על המעשים (נ/4).

מתחם העונש ההולם

10. אין חולק כי מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40 לחוק (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת הם, בראש וראשונה, כבוד האדם של הנשים במעגל הזנות, בבתי הבושת שניהלה הנאשמת, שלמות נפשן וגופן (לדין בטרמינולוגיה ובגישות השונות להגדרת זנות ראו: ד"ר יואב סנטו ומשה ברגר **סקירת ספרות בנושא: תופעת הזנות במאה העשרים ואחת** (משרד הרווחה והשירותים החברתיים והמשרד לביטחון פנים, 2015)).

הערכים המוגנים בבסיס עבירות המס בהן הורשעה הנאשמת הם השמירה על הקופה הציבורית, החיונית לפעילות המדינה, ונשיאה שוויינית בנטל תשלום המיסים. עבירות הלבנת ההון, בהן הורשעה הנאשמת, נועדו להגן על תקינות המערכת הפיננסית ולהרתיע מפני ביצוע עבירות כלכליות באמצעות נטרול יסוד הרווח הטמון בהן. הערך המוגן בבסיס עבירת שיבוש מהלכי משפט הנו טוהר ההליך המשפטי.

12. בית המשפט העליון עמד בהרחבה על חומרתן של עבירות הקשורות בעיסוק בזנות, כגון סרסרות והחזקת מקום לשם זנות:

"העיסוק בזנות וצריכת הזנות אינם מהווים עבירה פלילית על פי חוק העונשין הישראלי [יוטעם כי מעמדה החוקי של צריכת זנות שונה לאחרונה - י.ל.] ... עם זאת כולל הדין הפלילי שורה של עבירות הקשורות בעיסוק בזנות כגון סרסרות, שידול לזנות וסחר בבני אדם למטרת זנות, אשר נועדו ללכוד ב'רשת' הדין הפלילי את אותם הגורמים הפועלים ליצירת תשתית לעיסוק בזנות ולהרחבת מימדיה של תופעת הזנות ושגשוגה עד כדי 'תעשייה' של ממש. זאת מתוך הכרה בכך שאותם גורמים הינם הכוח המניע של 'תעשייה' זו ועל פי רוב אף מפיקים מפעילותם רווחים על חשבון העוסקים בזנות".
(ע"פ 5863/10 גוטייר נ' מדינת ישראל (11.7.2011), פסקה 11).

ובלשונו הציורית של כב' השופט מ' חשין:

"סרסרות למעשי זנות היא מן המכוערים שבמעשי אדם. מעשים מכוערים עושים אנשים מכוערים, פאראזיטים אנושיים - שמא נאמר תת אנושיים - שהמחוקק הורנו כי יש וראוי להיפרע מהם. וזו דמותו של הסרסור ה"קלאסי", הסרסור שהמחוקק שיווה לנגד עיניו: איש אלים, קשוח, אגוצנטרי, חסר רגשות וחסר מצפון, נעדר רגשי מוסר כלשהם. אדם השולח נשים צעירות וחלשות אופי לעבוד עבורו בזנות, נוטל מהן את כספן, נוהג בהן באלימות ובכפייה וחי חיים בזבזניים על חשבונן".
(ע"פ 3520/91 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 441 (1993).

13. עצמת פגיעת הנאשמת בערכים המוגנים משמעותית. אמנם, חלק ממאפייני החומרה, המאפיינים את עבירת הסרסרות, לא התקיימו במעשי הנאשמת. בפרט, בעובדות כתב האישום המתוקן לא מתוארת

אלימות או כפיה כלפי מי מהנשים, ועבירת הבאת אדם לידי זנות נמחקה במסגרת הסדר הטיעון מכתב האישום המתוקן. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאופיין הנצלני, הדורסני והפוגעני של עבירות הסרסרות והחזקת מקום לשם זנות, באשר הן.

14. במעשי הנאשמת מצבור מאפייני חומרה משמעותיים, כדלקמן: התקופה הארוכה שבה בוצעו העבירות, כארבע שנים; מספרן הרב של הנשים שנוצלו לזנות בבתי הבושת בבעלותה או בניהולה של הנאשמת; חלקה המרכזי של הנאשמת, שניהלה את שני בתי הבושת יחד עם השותפה, וגררה במעשיה את השוכרים הפיקטיביים ואת הפקידות לביצוע עבירות. חמור במיוחד ניצולו הציני והנשנה של השוכר הפיקטיבי, שנבחר על ידי הנאשמת, בידעה שהוא לוקה בבעיות נפשיות; הסיבה לביצוע העבירות - בצע כסף; היקפי האתון שנגבו בבתי הבושת ואשר הולבנו על ידי הנאשמת, והוסתרו מרשויות המס, כ-10 מיליון ₪ בכל אחד מבתי הבושת.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור, בעבירות דומות, עונשי מאסר לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות הקונקרטיות. ראו, למשל: רע"פ 1976/15 **יעקב לויצקי נ' מדינת ישראל** (24.03.2015); ת"פ (ת"א) 23407-08-15 **פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'** (30.5.18); ת"פ (ת"א) 42992-07-15 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.03.2017); ת"פ (חי') 1031/04 **מדינת ישראל נ' ליבשיץ** (16.7.04).

16. בגזירת העונש, יש ליתן משקל למכלול נסיבותיה האישיות של הנאשמת, ובמיוחד למצבה הרפואי מסכן החיים (נ/2, נ/3); לרקע המשפחתי הקשה ממנו צמחה ולנסיבות חייה הסבוכות; להיותה אם לשני פעוטות; להודאתה שחסכה זמן שיפוטי רב; לעברה הפלילי הרלוונטי, שאינו מכביד; לנטילת האחריות על מעשיה; ולהסכמת הנאשמת לחילוט בסך משמעותי של כ-900,000 ₪.

17. המבחן שנקבע לצורך השאלה האם יש לכבד הסדר טיעון, אינו מבחן ההלימה, כי אם מבחן האיזון (ראו: רע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.17); ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (1998)).

לאור כל האמור, אלמלא הסדר הטיעון, לא הייתי מהסס להשית על הנאשמת עונש מאסר חמור מזה שעתרו הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון. עם זאת, בשים לב להלכות בית המשפט העליון בדבר כיבוד הסדרי טיעון, ויתר נסיבות הקולה, סבורני שההסדר אינו חריג באופן המצדיק אי כיבודו, ולפיכך החלטתי לכבדו.

סוף דבר

18. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרה מיום 12.6.17.

עמוד 12

ועד יום 29.3.18.

ב. 12 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור איזו מהעבירות בהן הורשעה, או כל עבירה אחרת מסוג פשע מתוך סימן י' שבפרק ח' לחוק העונשין (עבירות של זנות ותועבה), או כל עבירה בניגוד להוראות החוק לאיסור הלבנת הון, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

ג. קנס בסך 50,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 10,000 ₪ כל אחד, או 10 ימי מאסר כנגד כל תשלום ותשלום.

התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.11.18, יתרת התשלומים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפירעון מלא לאלתר.

הנאשמת תחל בריצוי עונש המאסר ביום 12.3.2019.

19. הנאשמת רשאית לפדות, בתוך 4 חודשים מהיום, את הנכס ברחוב יצחק שדה בסכום של 720,000 ₪, שיחולטו לטובת קרן החילוט.

אם לא תפדה הנאשמת את הנכס, יחולט הנכס, חלף הסכום האמור, לטובת קרן החילוט

אני מורה על חילוט הסכומים הבאים, לטובת קרן החילוט:

א. סך 14,220 ₪ במזומן שנתפס בידי הנאשמת.

ב. סך 20,963 ₪ שנתפסו בחשבון הבנק של הנאשמת בבנק לאומי, סניף גורדון, מס' ח-ן 225501/05.

ג. יתרת הסכום שנותרה לאחר מכירת רכב הקרייזלר מ.ר. 80-448-80.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.

עמוד 13

ירון לוי, שופט